

РЕШЕНИЕ

№ 505

гр. София, 24.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **10062** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Б. Л. К. от [населено място] срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. № 02-010-6500/14248 от 21.07.2012г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г. в частта за удържаната сума от 35 453,91 (тридесет и пет хиляди четиристотин петдесет и три лева и 0.91 ст.), отразена в Таблица 2 – Извършени плащания (в лева), неразделна част от процесното Уведомително писмо. Поддържа, че в оспорваната му част, актът страда от съществен порок във формата, тъй като не са посочени фактическите и правни основания за извършеното прихващане и получената разлика между оторизираната сума по СЕПП и НР1 в размер на 36 556,71 лева и действително изплатената сума в размер на 1102,80 лева. Твърди, че по схемите и мерките за директни плащания за 2010г. са му наложени санкции за бъдещ период, които обаче са били оспорени по съдебен ред и отменени с решение на ВАС, IV-то отд-е по адм.дело 9356/12г. Счита, че не са налице и основания за предварително изпълнение на наложените на търговеца санкции за бъдещ период. Моли съда да отмени Уведомително писмо изх. № 02-010-6500/14248 от 21.07.2012г., В ОСПОРВАНАТА ЧАСТ, както и да осъди ответника да му възстанови направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция. Представя подробни писмени бележки по същество на спора, както и претендира разноски.
Ответникът – изпълнителен директор на ДЪРЖАВЕН ФОНД 3., (ДФЗ), редовно

уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта и в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК. Видно от приетото по делото известие за доставяне (л.43) оспорваното Уведомително писмо е било връчено на жалбоподателя на 14.08.2012г. Жалбата е подадена по пощата на 28.08.2012г., което обстоятелство не се оспорва и се установява с пощенското клеймо върху приетия по делото оригинал на пощенски плик.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, по следните доводи:

Жалбоподателят Б. К. е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество, на 12.05.2011г. земеделският стопанин е подал Заявление за подпомагане за 2011г. (л.49-55), по мерки за подпомагане СЕПП и НР1. След извършени административни проверки жалбоподателят е коригирал заявлението си като е подал нови такива от 30.05.2011г. и 16.06.2011г. за подпомагане по същите програми. Общата площ, с която жалбоподателят е кандидатствал за подпомагане през 2011г. е в размер на 85, 03 ха.

С процесното писмо от 21.07.2012г. жалбоподателят е уведомен за оторизираната субсидия по СЕПП в размер на 19 048,19лв. и по НР1 – в размер на 17 508, 52лв. или общо 36 556,71лв. В Таблица №2, неразделна част от оспорвания акт, освен оторизираната сума са посочени размерът на удържаната сума – 17945,39лв. по СЕПП и 17 508,52лв. – по НР1, или общо 35 453,91лв., както и размерът на реално изплатената на земеделския стопанин сума – 1102.80 лв. по СЕПП. Под таблицата е указано, че колоната „Удържана сума” отразява приспаднати от оторизираната субсидия суми, в резултат на санкции от предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ), или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ.

Настоящият решаващ състав приема, че процесното Уведомително писмо, в оспорваната му част за удържаната сума от 35 453,91лв. лева, е постановено при пълна липса на мотиви, тъй като в него не са посочени фактическите и правните основания за издаването му. От акта по никакъв начин не може да се направи извод на кое от трите самостоятелни основания, изброени под Таблица №2 е извършено прихващане на посочената сума: а) дали поради наложени санкции от предходни периоди; б) поради недължимо оторизирани суми или в) поради наличие на изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ. В оспорваното Уведомителното писмо липсват каквито и да е данни за това налагани ли са на жалбоподателя санкции от предходни периоди, с какъв акт, влязъл ли е той в сила, респективно подлежи ли на предварително изпълнение и на какво основание; има ли жалбоподателят изискуеми задължения към ДФЗ, в какъв размер са тези

задължения, кога са възникнали, по кои конкретни схеми и мерки са и кога са станали изискуеми; оторизирани ли са на жалбоподателя суми за които в последствие е установено, че са недължимо платени с влязъл в сила АУПДВ.

Неизлагането на мотиви е съществен порок на акта и всякога е основание за неговата отмяна, тъй като не дава възможност на страните за защита и пречатства правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) № 16/ 31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Такива според ТР №16/ 1975г. са случаите, когато мотивите са изложени в съобщението, с което се уведомяват страните за издаването или за отказа да бъде издаден исканият административен акт, та даже и в съпроводителното писмо, с което жалбата на страната се изпраща за разглеждане на по-горния административен орган. Основание за това решение на ОСГК е обстоятелството, че допълнителното излагане на мотивите позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него.

От приетото и неоспорено по делото съпроводително писмо, с което е изпратена административната преписка, процесуалният представител на ответника твърди, че в конкретния случай сумата от 35 453,91лв. е била удържана на основание чл.5б от Регламент № 885/2006г. и е в резултат на наложени на жалбоподателя санкции от предходни периоди. В тази връзка по делото е представено Уведомително писмо изх. №02-010-6500/5839 от 02.10.2011г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г., видно от което на Б. К. е наложена санкция за бъдещ период в размер на 19807, 51 лв. по СЕПП и 15 646,40 лв. по НР1, или общо 35 453,91лв. Като забележка към акта е посочено, че сумата ще бъде прихваната в съответствие с чл.5б от Регламент (ЕО) №885/2006 на Комисията. Жалбоподателят не оспорва наведените от ответника мотиви за удържане на сумата.

Макар цитираното съпроводително писмо да не представлява мотиви на оспорвания акт по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 АПК и ТР №16/1975г., предвид неоспорването им от страна на жалбоподателя, съдът намира, че следва да отбележи следното:

Съгласно приложимата норма на чл.58 от Регламент (ЕО) №1122/2009 ако по отношение на група култури площта, декларирана за целите на каквито и да било схеми за помощи, свързани с площи, превишава площта, определена в съответствие с чл.57, помощта се изчислява на основата на определената площ, намалена с два пъти установената разлика, ако тази разлика е повече от 3% или от 2 ха., но не повече от 20% от определената площ. Ако разликата е по-голяма от 20% от определената площ не се отпуска помощ, свързана с площи, за въпросната група култури. Ако разликата е по-голяма от 50%, земеделският производител бива изключен отново от получаване на помощ до сума, равна на сумата, отговаряща на разликата между декларираната площ и площта, определена в съответствие с чл.57 от Регламента, която се прихваща в съответствие с чл.5б от Регламент (ЕО) №885/2006 на Комисията. Разпоредбата на

чл.5б „Начин на възстановяване” постановява, че държавите-членки уреждат всички неуредени задължения на бенефициера, установени в съответствие с националното законодателство, като ги прихващат от бъдещите плащания, които предстои да бъдат извършени от страна на разплащателната агенция, натоварена с възстановяването на дължимите суми, към същия бенефициер.

Доколкото в чл.5б от Регламент (ЕО) №885/2006 на Комисията не предвижда специален ред за извършване на прихващането следва да се приеме, че то се осъществява при условията на националното законодателство.

В българското законодателство институтът на прихващането (компенсация) е уреден в Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), чл.103 – чл.105. Чрез прихващането се извършва взаимно погасяване на две насрещни задължения до размера на по-малкото от тях. Предпоставките за компенсация са установени в чл.103, ал.1 ЗЗД. Съгласно тази норма вземанията трябва да бъдат насрещни и еднородни, изискуеми и ликвидни – установени по основание и размер.

Видно от приетото по делото съдебно решение по адм. дело 9356/2012г. на ВАС, IV-то отд-е по жалба на Б. К. е отменено Уведомително писмо изх. № 02-010-6500/5839 от 02.10.2011г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г. в частта, в която е наложена санкция за бъдещ период в размер на 35 453, 91лв. Решението е окончателно и влязло в сила. Предвид на това следва извод, че вземането на ДФЗ от наложената на жалбоподателя санкция за бъдещ период не е ликвидно и изискуемо и следователно с него не може да бъде извършена законна компенсация.

Изложените доводи за материална незаконосъобразност на процесния административен акт, в оспорваната му част, са само поради липсата на оспорване от страна на жалбоподателя, че именно санкцията в размер на 35 453,91лв. лева, наложена с отмененото Уведомително писмо, е мотивирала ответника да извърши прихващането, предмет на оспорването. Поради липсата на оспорване е оставена без уважение молбата на ответника за поставяне на задачи на допуснатата съдебно-техническа експертиза, като последната е заличена.

По изложените доводи съдът приема, че Уведомително писмо изх. № 02-010-6500/14248 от 21.07.2012г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по СЕПП и НР1, В ЧАСТТА за удържаната сума от 35 453,91 лева, е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменено.

С оглед изхода от делото, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски. Претендираният от жалбоподателя размер на адвокатски хонорар е 2000лв. Ответникът е направил възражение за прекомерност на адвокатския хонорар в свое становище от 17.01.2013г. По делото е представено адвокатско пълномощно на един адвокат на стойност 2000лв. Съгласно чл.78, ал.5 ГПК, който намира субсидиарно приложение в случая, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък по размер хонорар ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. По делото е проведено едно открито заседание, в което жалбоподателят е представляван от един процесуален представител. Оспореното решение е издадено на формални основания; претенцията на жалбоподателя касае само частта от него, с която е удържана сумата от 35 453,91лв.; за действителното фактическо положение не е изслушана експертиза поради липсата на спор за факти между страните. Законът за адвокатурата изисква договореното възнаграждение да бъде справедливо и

обосновано. За да се прецени дали договореното възнаграждение е справедливо и обосновано, както и да се прецени дали то е прекомерно следва да се изхожда от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. В § 2 от ДР на Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е предвидено, че в случаите на чл. 78, ал. 5 от Гражданския процесуален кодекс присъденото възнаграждение не може да бъде по-ниско от трикратния размер на възнагражденията, посочени в тази наредба. От разпоредбите на чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 и § 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва, че справедливият размер на възнаграждение за един адвокат, което следва да се възложи в тежест на ответника по делото е в размер на 450,00 лв. С оглед изложеното размерът на разносните следва да е 460,00 лв. в полза на жалбоподателя, от които 10 лв. – за държавна такса и 450 лв. за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 41-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. № 02-010-6500/14248 от 21.07.2012г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „З.“, В ЧАСТТА за удържаната сума от 35 453,91лв. (тридесет и пет хиляди четиристотин петдесет и три лв. и 0,91 ст.), отразена в Таблица 2 – Извършени плащания (в лева).

ОСЪЖДА Държавен фонд „З., представляван от изпълнителния директор, да заплати на Б. К. от [населено място] сумата от 460 (четиристотин и шестедесет) лева – разноски по адм. дело № 10062/ 2012г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: